

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Falvai Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal - mint a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatal jogutóda - alperes ellen építési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 13-án kelt 14.K.31.289/2006/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 14.K.31.289/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A FŐKÉTÜSZ Fővárosi Kéményseprő-ipari Kft. 2001. október 8-án, 2002. december 19-én és 2003. szeptember 1-én megtartott kéményseprő-ipari szolgáltatása során közvetlen életveszélyt észlelt a felperesi lépcsőházban, mert az ott elhelyezett gáz-cirkogejszerek gyűjtőkéményre való bekötése szabálytalannak minősítette. A FŐKÉTÜSZ a vizsgálatok során égéstermék-visszaáramlást ugyan nem tapasztalt, de a közvetlen életveszély fennállásáról mind a három esetben bejelentést tett a Budapest Hegyvidék XII. kerület Önkormányzat Polgármesteri Hivatalnál (a továbbiakban elsőfokú hatóság).

A bejelentés alapján az elsőfokú hatóság 2003. november 11-én kelt IX-10/3/2003. számú határozatával kötelezte a felperest - az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban Étv.) 47.§ (2) bekezdés d) pontja, és az építésügyi hatósági kötelezési eljárásról szóló 40/1997. (XII.21.) KTM rendelet 3.§ (1) bekezdése alapján -, hogy végrehajtási bírság terhe mellett a határozat kézhezvételétől számított 180 napon belül javíttassa meg a felperesi épületben a FŐKÉTÜSZ által kifogásolt életveszélyes gyűjtőkéményeket, és erről nyújtson be kéményseprői szakvéleményt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2004. február 19-én kelt 08-3507/1/2003. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Álláspontja szerint a közvetlen életveszély fennállását a FŐKÉTÜSZ véleménye megállapította, az életveszély elhárítása iránt intézkedni köteles, az elérendelt munkákat a tulajdonosnak - a társasház-közösségnek kell elvégeznie. Az MSZ-04.82/3-79. számú szabvány 5.04 pontja szerint a gáztüzelés gyűjtőkéményében csak huzatmegszakítóval ellátott átfolyó rendszerű háztartási gáz-, vízmelegítő és fürdőszobai fali fűtőkészülék köthető be. A perbeli cirkogejzír bekötés ennek nem felelt meg.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Az Étv. 47. § (2) bekezdés d) pontja szerint a hatóságnak el kell rendelnie az építmény felülvizsgálatát, szükség szerint átalakítását, ha annak állapota az állékonyságot, az életet és egészséget, köz- és vagyonbiztonságot veszélyeztet. A felperes indítványára a perben kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján a vonatkozó szabvány, a vonatkozó rendelet sem korábban, sem a szakvélemény elkészítésének idején nem tette, és nem teszi lehetővé a fűtésre szolgáló, gáztüzelésű berendezés gyűjtőkéménybe való bekötését. Különleges (extrém) időjárási körülmények között ugyanis kialakulhat az égéstermék visszaáramlás, és ennek következtében a szénmonoxid a lakásterekbe is bejuthat. Megoldásként füstgáz elszívó berendezés vagy szénmonoxid jelző és beavatkozó készülék elhelyezését javasolta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ebben az eljárásban nem vizsgálható, hogy a szakhatóságok korábban miért nem vitatták a cirkogejzír bekötésének szabálytalanságát, és a korábbi intézkedés hiánya még nem igazolja a felperesi álláspont helyességét. Az Étv. 47.§ (2) bekezdés d) pontja alapján az életveszély reális lehetősége önmagában megalapozza az alperes döntés helyességét. Az extrém időjárási körülmények kialakulásának lehetősége nem elvont lehetőség, nem elhanyagolható, a hatóság intézkedési kötelezettsége nem csak életveszély konkrét bekövetkezése, égéstermék tényleges, már mérhető visszaáramlása esetén áll fenn, hanem életveszéllyel fenyegető helyzetben is. A felperesek anyagi nehézségekre hivatkozással a kötelezettség alól nem mentesülhetnek, az alperes ugyanis nem határozott meg konkrét javítási módot, a szakértői véleményben jelzett többféle lehetőségből a felperes kevésbé költséges módot is választhat.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra való utasítását kérte azzal, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg, hogy nem áll fenn életveszély, és ez alapján a tény alapján hozzon újabb ítéletet. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 180.§ (1) bekezdését

azzal, hogy a szakértőt kétszer is megidézte, de egyszer sem hallgatta meg. A szakértő meghallgatásának elmaradása miatt a szakértőhöz nem volt módja kérdéseket intézni, ez a mulasztás a Pp. 182.§ (2) bekezdésével is ellentétes és jogsértő, és ezt írásbeli észrevételében elő is adta. Az elsőfokú bíróság nem megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, ezért a felperesnek nem állt módjában tisztáznia azt a kérdést, hogy fennáll-e ténylegesen az alperes határozatában megjelölt életveszély. A szakértői vélemény hiányos. Jogsértésként a 27/1996 (X.30.) BM rendelet 2.§ (2) bekezdésének h) pontjára, az Étv. 47.§ (2) bekezdés d) pontjára hivatkozott, intézkedésre alapot adó közvetlen életveszély nem állt fenn. Az építésügyi hatóság a most kifogásolt kéménybekötésekről tudott, 35 évvel ezelőtt ennek tudatában adott ki a használatbavételi engedélyt a felperesi ingatlanra, a FŐKÉTÜSZ 2001-ig nem kifogásolta a ma is fennálló állapotot - ezek a körülmények kizárják az intézkedés jogszerűségét - álláspontja szerint.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be. 2007. január 1-től a 297/2006. (XII.23.) Korm. rendelet 30.§ (3) és (4) bekezdése, 31.§ (8) és (9) bekezdése, 2. számú melléklete értelmében az alperes jogutóda a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal. A Legfelsőbb Bíróság a jogutódlást a Pp. 328.§ (1) bekezdése alapján megállapította.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felperes által állított eljárási jogsértéseket nem találta megalapozottnak. A Pp. 180. § (1) bekezdése szerint a bíróság a szakértőt a vélemény írásbeli előterjesztésére megidézése nélkül kirendelésekor utasíthatja, ha a bíróság szükségesnek tartja, a szakértőt megidézheti. A Pp. 182. § (2) bekezdése értelmében a szakértőhöz a szakvéleményre vonatkozólag a szakvélemény előterjesztése után kérdések intézhetők.

Az elsőfokú bíróság a fenti rendelkezések alapján nem követett el eljárási jogszabálysértést azzal, hogy az egyébként megidézett, és egy alkalommal meg is jelent szakértőt nem hallgatta meg. Amennyiben a bíróság a szakértői véleményt megalapozottnak, aggálytalannak tartja, nem szükséges a szakvéleménnyel kapcsolatban a szakértő meghallgatása, szakvélemény kiegészíttetése, a felek

kérdéseiket, észrevételeiket a szakértői véleményre írásban is megtehetik. A bíróság a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve a Pp. 3.§ (4) bekezdése értelmében, mellőzheti az elrendelt bizonyítást. A felperes a szakértői véleményt megismerte, arra észrevételeket tett. A szakértői vélemény kiegészítését kérdései alapján kérhette volna, jogai gyakorlásától elzárva nem volt.

Az elsőfokú bíróság a felperes indítványára lefolytatott bizonyítási eljárást követően az aggálytalan szakértői vélemény alapján hozott ítéletet, ítéletét a Pp. 221.§ (1) bekezdésének megfelelően indokolta. Ítéletében számot adott arról is, hogy a felperes újabb szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványt miért utasította el. A döntését a Legfelsőbb Bíróság is megalapozottnak tartotta, mert nem volt indok és szükség a tisztázott tényállás folytán további bizonyítás lefolytatására.

A kifogásolt 27/1996 (X.30.) BM rendelet 2.§ (2) bekezdés h) pontja a kéményseprő szakhatóság eljárására vonatkozik, a szakhatóság a 10.§ (5) bekezdése alapján a közvetlen életveszély észleléséről az építésügyi hatóságot köteles értesíteni.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú hatóság az Étv. 47.§ (2) bekezdés d) pontja alapján köteles volt a gyűjtőkémény átalakítását, javítását elrendelni, nem vonhatta kétségbe a szakhatóságnak a közvetlen életveszély fennállására vonatkozó szakmai véleményét. A peres eljárás során kirendelt szakértő is megállapította, hogy a gyűjtőkéménybe szabálytalanul bekötött cirkogejzírek miatt életveszélyes helyzet alakulhat ki, az ilyen helyzet kialakulásának reális veszélye is elegendő a hatóság intézkedési kötelezettségének megállapítására.

A per tárgya a keresettel támadott közigazgatási határozat törvényessége volt, ezért nem vizsgálhatta a bíróság, hogy 2001. évet megelőzően milyen okból nem kifogásolták a kéménybekötést és nem bírt jelentőséggel azt sem, hogy 35 évvel ezelőtt a használatbavételi engedélyt milyen körülmények között kapta meg a felperes.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság jogerős ítéletet - amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokkal nem ellentétes - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek jogi képviselő hiányában a felülvizsgálati eljárásban felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) d) pontja

és 50.§ (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2007. december 5.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró